

[Justitsministeren]

ophør med anvendelse af traditionelle bursystemer i ægproduktionen inden for en passende tidsfrist – og det kunne f.eks. være 12 år. Som reaktion på dette danske initiativ har EF-Kommissionen foreløbig tilkendegivet, at de danske synspunkter vil indgå i det videre arbejde med en rapport om burhøns, og at Kommissionen, når rapporten er færdig, så hurtigt som muligt vil forelægge den for Rådet, altså, kan man sige, et konkret resultat af det udspil, der er kommet fra den danske landbrugsministers side.

Sammenfattende mener jeg, at det ikke er SF's forslag, men derimod regeringens, der styrker dyrenes stilling, samtidig med at det udtrykker den rigtige, afbalancerede løsning i forhold til de interesser og synspunkter, der nødvendigvis må afvejes, når der skal vedtages en ny dyreværnslov. Jeg finder derfor – ikke uventet – at de drøftelser, vi bør have, og som vi skal have i de kommende måneder, fordi denne dyreværnslov nu har stået på dagsordenen gennem en længere periode, bør finde sted på grundlag af regeringens forslag, og jeg håber, at det vil kunne vedtages med et bredt flertal.

Ved førstebehandlingen i oktober 1990 af det tidligere forslag konstaterede jeg et flertal for alle hovedelementerne i regeringens forslag. Det mener jeg nok man kan sige, og det håber jeg selvfølgelig også bliver situationen her i dag. I oktober kunne jeg også konstatere en mulighed for, at den videre behandling i Retsudvalget kan føre til en bred politisk tilslutning til en ny dyreværnslov. Den mulighed håber jeg også debatten her i dag vil kunne bekræfte.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg, da jeg hørte fru Karen Jespersens tale, mente, at skruen havde fået et par omdrejninger i forhold til det indlæg, som den tidligere socialdemokratiske dyreværnspolitiske ordfører holdt. Da jeg dengang nærlæste hr. Erling Christensens tale, syntes jeg måske, at der var lidt flere åbninger og imødekommelser, men ud over at rette en velkomst til den nye ordfører på området vil jeg samtidig sige, at jeg ikke håber, at det kommer til at lægge sig hindrende i vejen for, at vi kan nå frem til den løsning og den vedtagelse af dyreværnsloven, som jeg tror vi alle er interesserede i.

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Med hensyn til økonomien i investeringer i

dyrevelfærden hørte man også disse argumenter, når det drejede sig om arbejdsmiljø og det ydre miljø. Det kunne ikke lade sig gøre af økonomiske grunde. Men efterhånden ændrede holdningen sig på det område, sådan at man nu i miljøbeskyttelsesloven har en formulering, hvor man siger, at det er hensynet til miljøet, der faktisk går over hensynet til økonomien. Sådan kan man selvfølgelig ikke uden videre stille det op, og selvfølgelig skal det være noget, der er økonomisk holdbart, men det har ofte vist sig, at investeringer, man troede ville blive en belastning, faktisk kunne spare én for nogle investeringer, f.eks. når det gælder dyr, for sygdom blandt dyr, sådan at det på lidt længere sigt kan blive en økonomisk gevinst. Endelig gælder det også, som jeg sagde, noget, der kommer i EF, og så kan det være meget godt at være rustet på forhånd.

Kort en anden ting: Jeg vil godt med det samme ramme en pæl igennem, at ministeren kan tage dyreværnsorganisationerne til indtægt for sit lovforslag. Den grønne betænkning om dyreværn er en helhed, og når dyreværnsorganisationerne deri er gået med til mange bemyndigelser, er det under hensyntagen til, at man får sammensætningen af det lille sagkyndige råd, der meget direkte kan rådgive ministeren. Dette råd vil ministeren ikke opretholde, og dermed er dyreværnsorganisationernes støtte til de mange bemyndigelser også faldet væk. Som lovforslaget ser ud i dag, lægger dyreværnsorganisationerne altså også op til, at man skal have nogle lovbestemte mindstekrav, f.eks. til landbruget.

Justitsministeren (Engell):

Nu er det jo ikke meningen, at vi skal tage diskussionen med korte bemærkninger; jeg vil blot indskyde en enkelt ting: Hvis vi ser på det økonomiske, synes jeg også, at det for fru Karen Jespersen må være tankevækkende, at da Danmark valgte at gå i front for så vidt angår burene, hvad skete der så? Der skete det, at stort set hele den danske eksport forsvandt. Vi leverer stort set kun æg til hjemmemarkedet. Jeg ved, at man nu rundt omkring slås for at komme i gang med en eksport; men vi taler om et meget begrænset omfang. Det havde altså nogle vidtrækkende økonomiske konsekvenser. Hvad der er vigtigere: Jeg tror også, at det politisk har den betydning, at det bliver vanske-